EEN WEEKBLAD MET MICKEY EN KUIFJE

PEP

Nr. 43 24 okt. 1964

35 ct. p.w. losse nrs.
45 ct. België 7 fr.

HALLO, beste vrienden!

LIJKT het je ook niet heerlijk om zomaar in de lucht een eind weg te vallen, te zweven en te buitelen? Stel je eens voor dat je op een hoogte van 5 km uit een vliegtuig springt; dan kun je ongeveer anderhalve minuut met een duizelingwekkende vaart naar de begane grond suizen en intussen eens bekijken hoe de aarde er, van bovenaf gezien, uitziet. Maar dàn... ná die anderhalve minuut... ho! Wacht even! Er bestaat ook nog zoiets als een parachute! Na je „vrije val", zoals dat in vaktermen heet, trek je op een hoogte rond de 500 m, aan een koord en de parachute ontvouwt zich boven je hoofd, tot hij lijkt op een enorm, bolgeblazen regenscherm, waaraan je heen en weer bungelend, na een goede val weer met je beide benen op de grond terecht komt. Wat een avontuur! Maar vóór je zover bent dat je een sprong mag maken van een paar honderd meter, laat staan eentje van een paar kilometer, moet je nog heel wat leren. Daarover kun je meer lezen op pagina 15 en volgende.

Op pagina 26 begint ons nieuwe stripverhaal HET GEHEIM VAN DE GROTE PIRAMIDE, en als je een beetje tussen de regels door kunt lezen, merk je al gauw dat er van de rustige vakantie van professor Mortimer niet veel terecht zal komen. Nòg iets nieuws! Eén hele pagina vol puzzels. Er is wel een hoop plezier aan te beleven, maar prijzen zijn er niet aan verbonden, dus zend ons géén oplossingen toe! Doe je best en veel succes!

Na 'n geslaagde sprong uit het vliegtuig belandt deze militaire parachutist veilig op de begane grond.

VOOR PIENTERE PEP PUZZELAARS

REGEL JE TEMPO

Je weet natuurlijk wel dat echte motorrenners niet in het wilde weg zo hard mogelijk rijden, maar dat zij hun tempo goed moeten regelen. Dat moet jij ook doen als je deze puzzel oplost. Als je probeert deze puzzel te haastig op te lossen, kom je er niet uit. Je hoeft maar een paar vakjes in te vullen, maar je moet even afremmen, anders vliegen je gedachten uit de bocht.

Drie dingen op de tekening zijn genummerd. Probeer de woorden ervoor te vinden en vul ze in op het schema. Als je het goed hebt gedaan, vormen die drie ingevulde woorden de naam van instrumentjes die bij een Spaanse dans horen.

Schrijf dat woord op een briefkaart en stuur deze vóór 29 oktober naar Redactie Pep, Postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de briefkaart: Pep-prijsvraag nr. 43.

Oplossing prijsvraag 41: B-G-A-E-F-D-C.

PRIJZEN

1e prijs: een prachtig polshorloge; 2e prijs: een kleinbeeld camera; 3e prijs: een compleet tafeltennisspel; 4e prijs: een kruiswoordspel; 20 troostprijzen: een grote gekleurde speelbal.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG NR. 36 ZIJN:

1e prijs: Reindert Stins, Th. Rijkersstr. 57, Den Helder; 2e prijs: Alda Hansen, Heinsbergerweg 26, Melick, L.; 3e prijs: Kinderen v. d. Kolk, Oranjelaan 72, Puttershoek; 4e prijs: Henkie en Andries Abbing, Esweg 4, Zweeloo, Dr. De winnaars van een troostprijs krijgen deze, zonder dat hun naam in Pep komt te staan, thuis gestuurd.

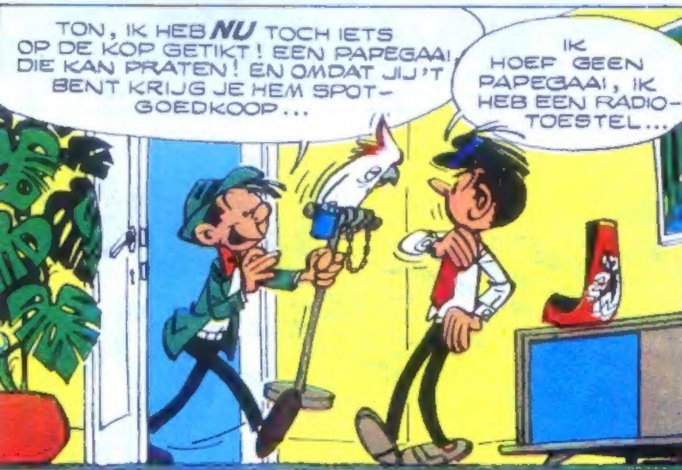

Ton en Tineke

door Franquin

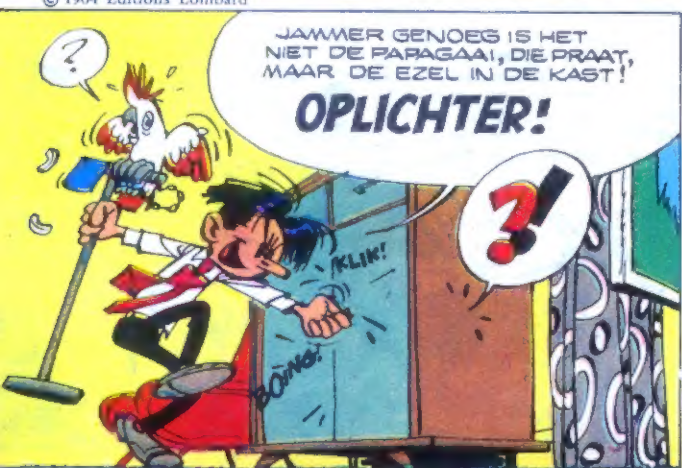

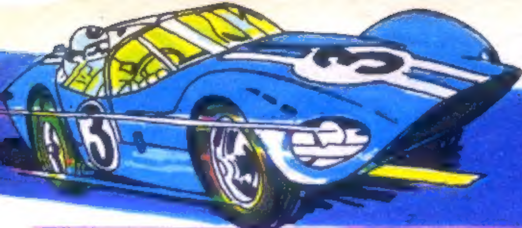

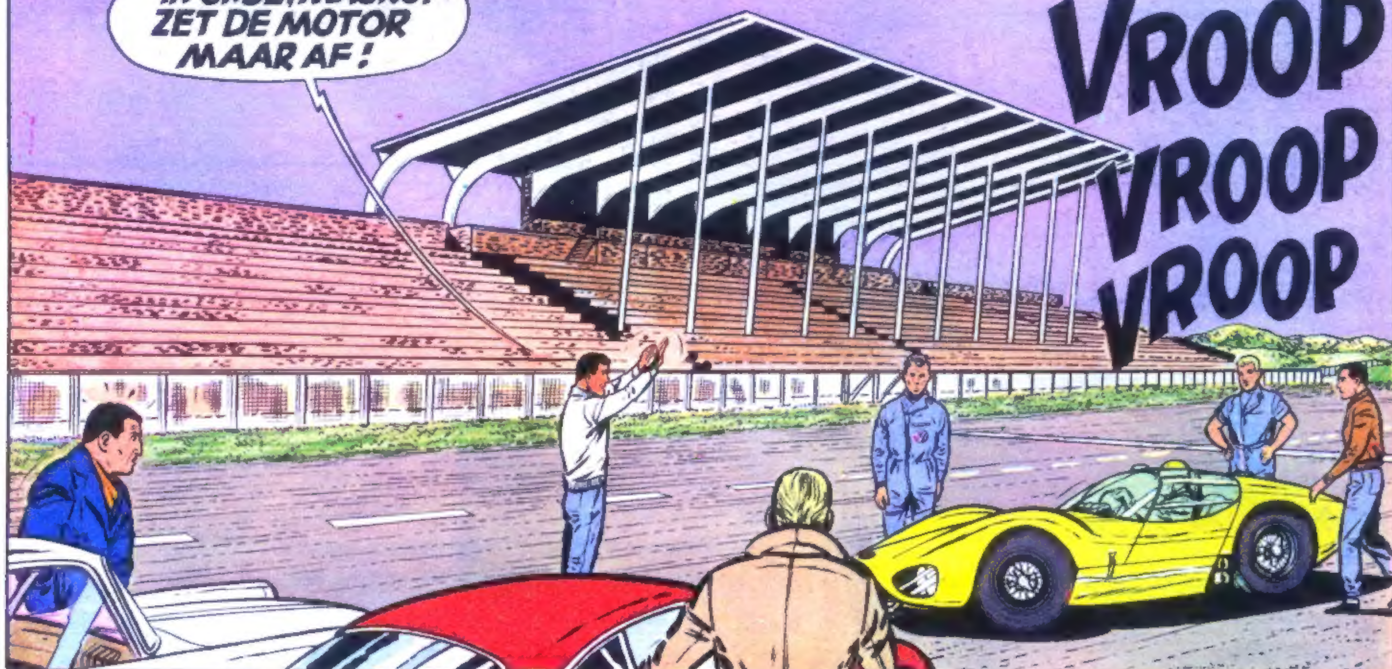

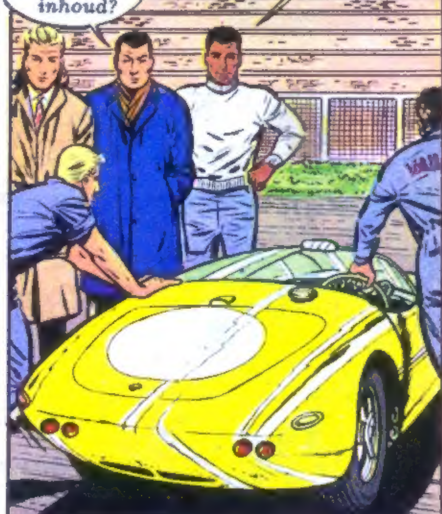
MICHEL VAILLANT *in*

Juist als de Vaillante „Le Mans" voor de pits stopt, komt de kleine groep journalisten het circuit opgereden.

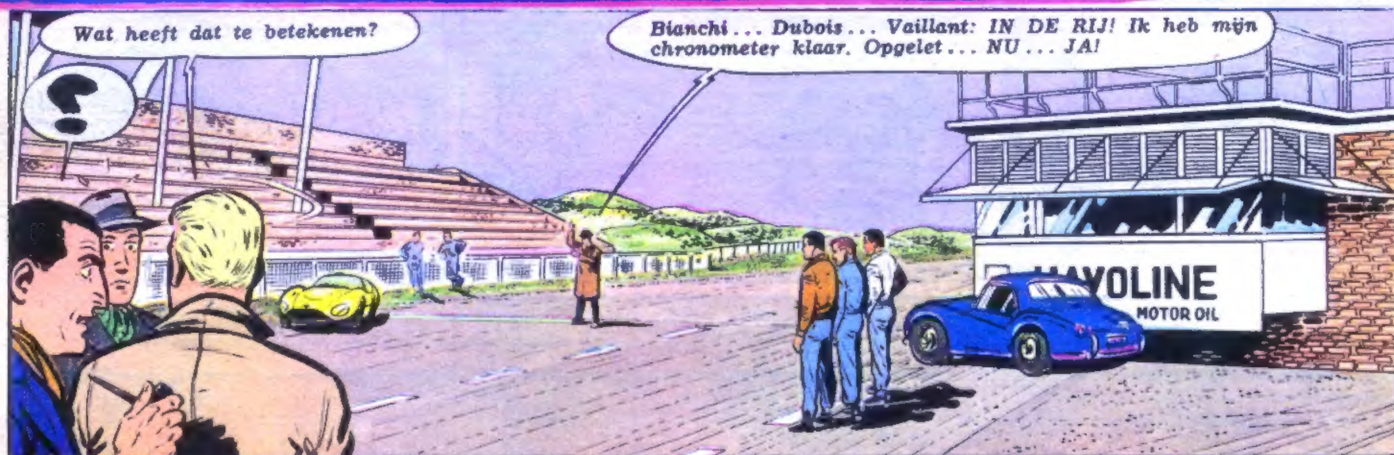

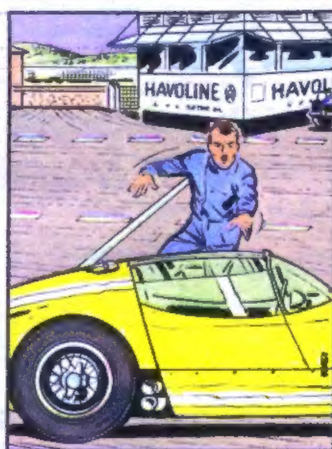
Er hangt een waas van geheimzinnigheid rond de nieuwe Vaillantes. Op de baan van Le Mans worden modellen getoond, maar ... het zijn niet de wagens die in de 24-uurs rit meedoen; dié zijn in Nederland. En dus gaat de pers... òp naar Zandvoort!

DE 13 IS AAN START

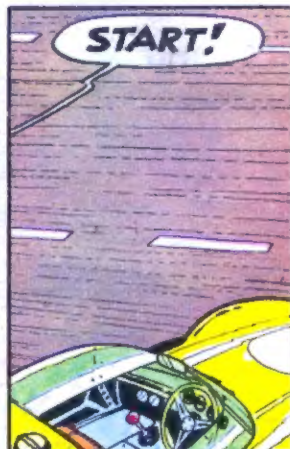

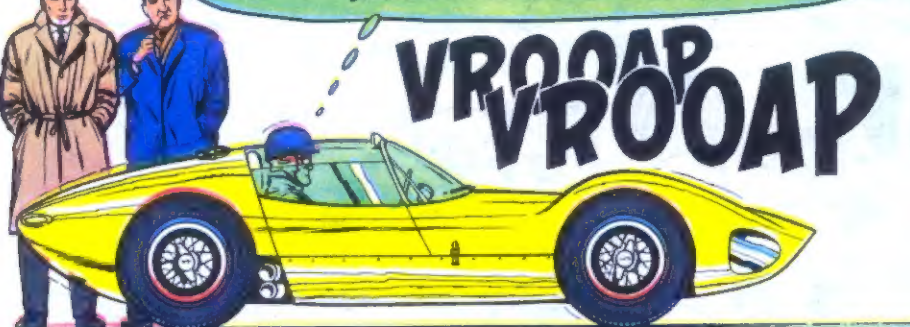

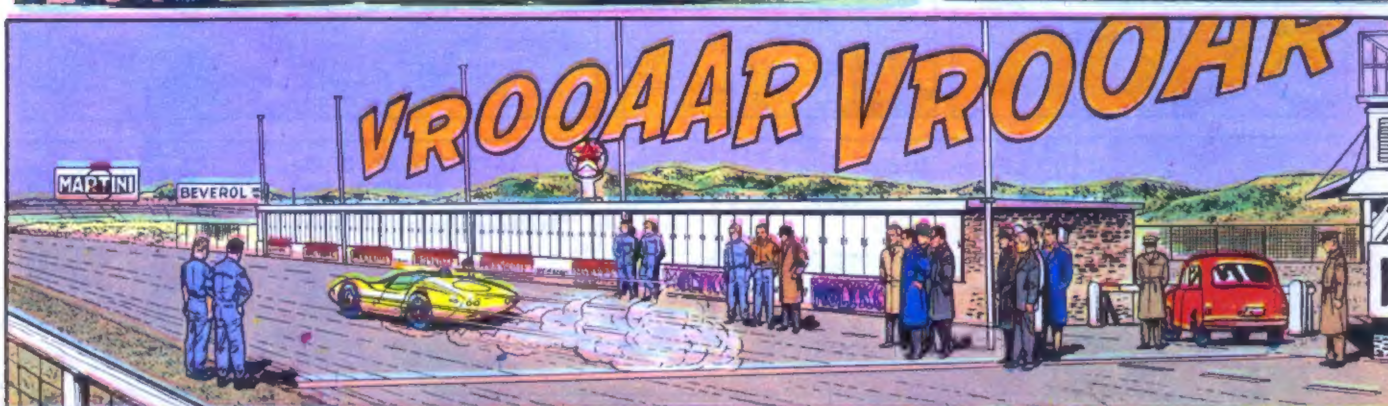

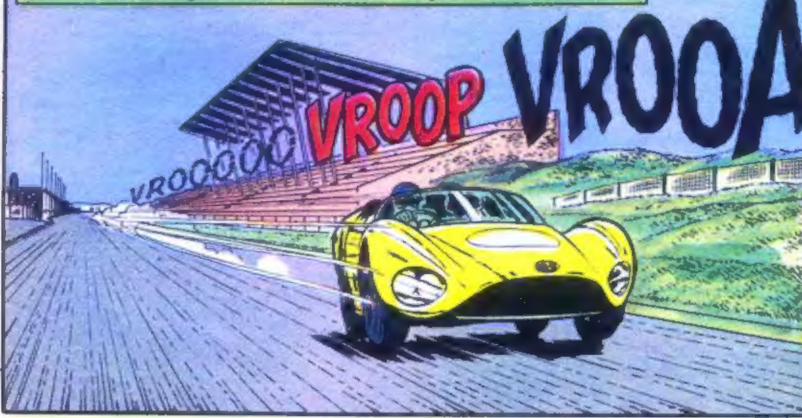
Michel zit achter het stuur. Dit is een plechtig ogenblik. Hij is steeds een beetje onder de indruk wanneer hij een nieuwe wagen moet inrijden.

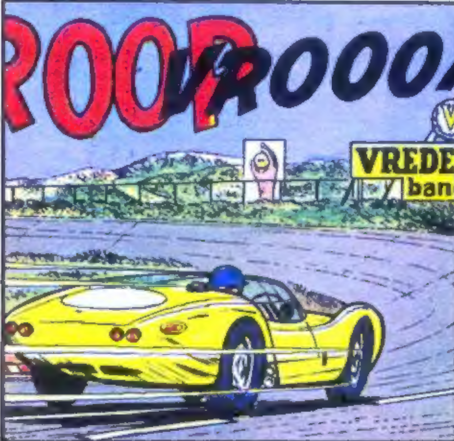

Zo is het moment gekomen waarop iedereen heeft gewacht...

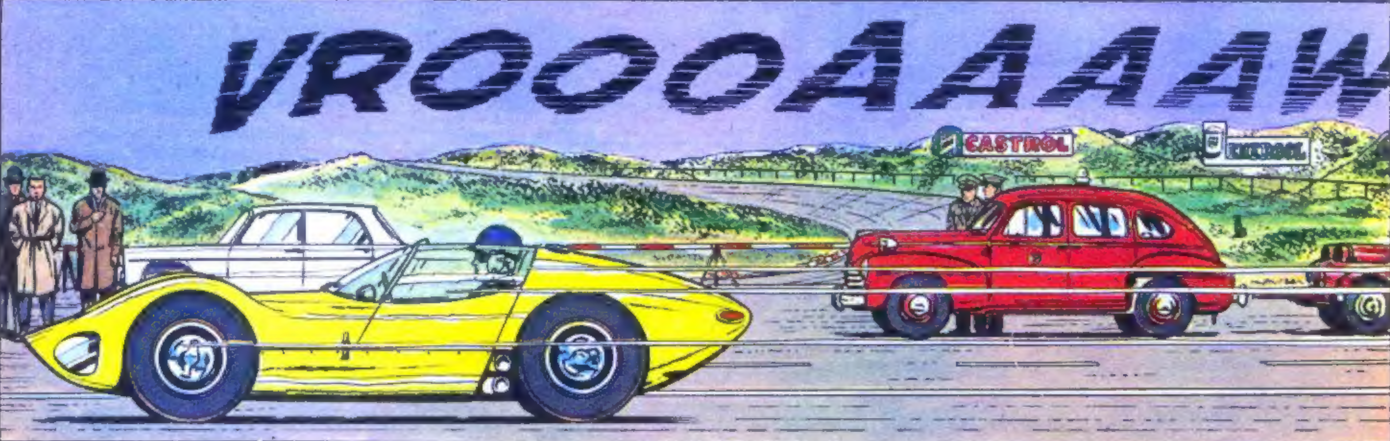

Het geheim van de Vaillantfabriek wordt openbaar gemaakt!

ZORRO

Capitan Don Lopez heeft namens de plaatsvervangende onderkoning extra belasting geëist, ook van Don Diego. Er ontstaat een rel en Don Lopez zet de opstandige bevolking gevangen. Terwijl Bernardo de gevangenen bevrijdt, rooft Zorro 's avonds het belastinggeld uit de geldkoets. De koets komt terug, maar het zand onder het dunne laagje geld wordt niet opgemerkt...

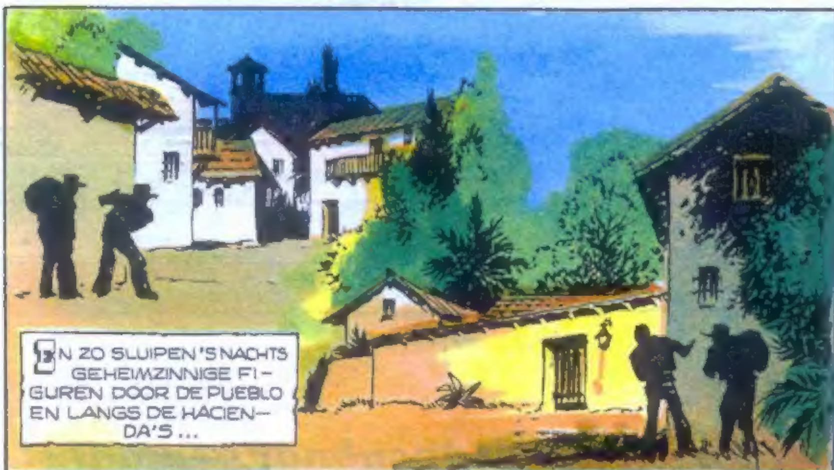

JIJ MAAKT MET JE MANNEN EEN OMTREK-KENDE BEWEGING NAAR ...
CAPITAN! KIJK DAAR EENS!

OPZIJ JIJ! WE KO-MEN EEN HELEBOEL BELASTINGGELD BREN-GEN!

WAT HEEFT DAT TE BETEKENEN?
HIER IS HET GELD DAT DE BEWO-NERS VAN DE PUE-BLO DE LOS ANGE-LES VER-SCHULDIGD ZIJN, SE-ÑOR!

WILT U ONS NOG LATEN OPSLUI-TEN?
SCHIET OP! IK HEB MIJN BUIK VOL VAN JULLIE!

LAAT HET GELD TELLEN, DOE HET IN KISTEN EN SLUIT DIE IN DE KOETS OP!

TSJONGE, WAT HEB IK HET TOCH DRUK!

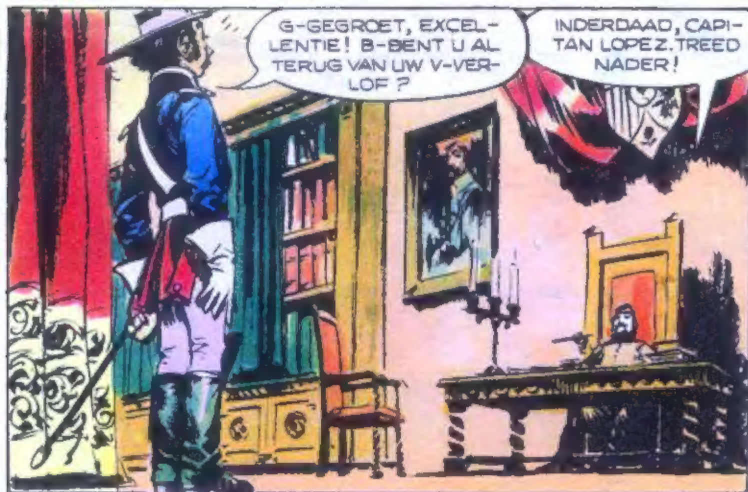

EN VAN JOU HEB IK OOK GENOEG! IK HOOP HIER NOOIT MEER TE-RUG TE KOMEN!

NOU, DAT HOPEN WIJ OOK, BLAAS-KAAK!

ENKELE WEKEN LATER KOMT DE ESCORTE VAN DE POSTKOETS DE HOOFDSTAD BINNENRIJDEN...

...EN KORT DAAROP STAPT DON LOPEZ PARMAN-TIG HET PALEIS VAN DE ONDER-KONING BINNEN...

DIEN MIJ AAN BIJ DE PLAATSVER-VANGENDE ONDERKONING, LAKEI!
S-SI, SEÑOR!

G-GEGROET, EXCEL-LENTIE! B-BENT U AL TERUG VAN UW V-VERLOF ?
INDERDAAD, CAPITAN LOPEZ. TREED NADER!

IK KREEG TIJDENS MIJN VAKANTIE EEN BRIEF VAN DON DIEGO DE LA VEGA, WAARIN HIJ KLAAGT OVER DE EXTRA BELASTINGHEFFING. DIT WAS VOOR MIJ REDEN GENOEG OM TERUG TE KOMEN!
ZO....? DIE VERWENSTE DON DIEGO!

MIJN PLAATSVERVANGER HEEFT ZIJN STRAF REEDS TE PAKKEN. U HANDELDE OP ZIJN BEVEL, NEEM IK AAN?
JAZEKER, EXCELLENTIE! ZO IS 'T!

HM ... DAT DACHT IK WEL. U BEGRIJPT DAT ER EEN ONVERGEFELIJKE FOUT GEMAAKT IS...

... EN DIE FOUT ZULT U HERSTELLEN. GA ALLE PUEBLOS LANGS EN GEEF DE MENSEN HET TEVEEL BETAALDE TERUG!

O JA, VOOR IK 'T VERGEET. DE PUEBLO DE LOS ANGELES KUNT U OVERSLAAN. HET SCHIJNT DAT MEN U DAAR BIJ DE NEUS HEEFT GEHAD. ZORRO, DE VOS, HEEFT HET BEDRAG DAT DE MENSEN UIT LOS ANGELES MOESTEN BETALEN...

...U REEDS VAN TE VOREN AFHANDIG GEMAAKT, ZONDER DAT U HET MERKTE. HEEFT U NOG IETS TE ZEGGEN ?

JAWEL, EXCELLENTIE. GARCIA, DE SERGEANT VAN DE PUEBLO, IS EEN NIKSNUT. AL JARENLANG LOOPT DIE ZORRO OP VRIJE VOETEN...

IK VRAAG ME AF OF DIE GARCIA WEL TE VERTROUWEN IS. DON DIEGO IS 'N BRUTALE VLEGEL.... DE HELE PUEBLO IS 'N BROEINEST VAN...

GENOEG! U KUNT BETER WOEDEND ZIJN OP UZELF! HET ONDERHOUD IS GEEINDIGD!

CARAMBA! ALS IK ZORRO OOIT TE PAKKEN KRIJG...
EINDE.

BOB SPAAK op zijn sport praatstoel

ER IS GELD TE VERDIENEN!

DE Olympische Spelen, het grote feest der amateurs, zijn weer op een oor na gevild. Je mag zelf beoordelen of het een mooi feest is geweest. Misschien zeg je „ja", misschien zeg je „nee, 't viel me tegen". Goed, de amateurs hebben hun geweldig grote wedstrijden gehad, al zijn er in en om Tokio dan ook niet allemaal zuivere amateurs aan de start gekomen. Tegenwoordig betekent aan wedstrijdsport doen (tenminste, als je iets wilt presteren), dat je ontstellend veel moet trainen, zeg maar **dagelijks**. Gewoonlijk is het zo, dat je de uren die je voor je werk nodig hebt, niet voor je training kunt gebruiken en daar zit 'm dan vaak de moeilijkheid. Omdat niemand helaas zonder geld kan leven, is men dan wel verplicht de sportmensen een beetje te helpen, dat wil zeggen: ze wat minder te laten werken, maar toch aan hun salaris te laten komen en dan is iemand al gauw geen echte, pure amateur meer.

Dat betekent niet dat zo iemand dan meteen **professional** is, sportman voor zijn beroep; al moet ik toegeven dat sommige amateurs aardig kunnen rondkomen zonder aan iets anders te doen dan sport, maar daarover praten we vandaag niet. Toch wil ik het ditmaal wel even over „profs" hebben, over mensen dus die sport beoefenen tegen **betaling**. We gaan naar Groot-Brittannië en nu denk je natuurlijk meteen aan de voetballers, maar dat is dan toch verkeerd gedacht. Engelsen en Schotten, die, zoals je wel weet, de sport zo'n beetje hebben „uitgevonden", houden heel aparte wedstrijden, waarin soms een aardig centje te verdienen is. Ik denk bijv. aan de **Grasmere Sports.** Grasmere is een dorp bij een meer in Westmorland. Zoek maar op, op je kaart. Wat voor wedstrijden dan, wil je weten. Nou, daar is zoiets bij als **tegen een heuvel op klauteren.** Nee, geen bergbeklimmen; gewoon zo hard mogelijk lopen tegen een werkelijk flinke heuvel op, die zo'n kleine 200 meter hoog is. De finish is dus boven! Naar beneden zou heel wat makkelijker gaan, hoewel je dan altijd weer moet oppassen dat je niet over de kop slaat... De jongens die de klimduinen aan de kust (bij Groet bijv.) weleens zijn afgehold, zullen dat wel weten. Zo'n wedstrijd bergopwaarts is natuurlijk een heel zware onderneming, dat ga je, hoe hoger je komt, in je benen voelen. Nu zijn de lui in die omgeving wel aan zulke karweitjes gewend. 't Zijn vaak landarbeiders, schaapherders en dergelijke mensen die aan zulke wedstrijden meedoen. Voor hen is dat klimmen en dalen niets ongewoons, want in hun werk moeten ze het vaak doen en ze hebben dan ook sterke benen. De winst in deze wedstrijd wordt beloond met een prijs van £ 20, ofte wel ongeveer 200 gulden. Maar er zijn ook andere wedstrijden: sprints, hoog- en verspringen, windhondenrennen, nou ja, noem maar op. De sprint over 100 yards (een yard is ruim 91 cm) levert de winnaar een prijs op van ongeveer 700 gulden. Als je nu nagaat dat zo'n winnaar beslist niet langer dan een seconde of 10 onderweg is, dan zul je toe moeten geven dat dat sommetje van 700 gulden gauw verdiend is. Er zijn heel wat mensen die er een maand en nog wel langer over moeten doen. Ik zei je al dat er veel publiek komt kijken. Niet alleen kijken, ook wedden. Nou ja, daar zijn het Engelsen voor. Die wedden op alles!

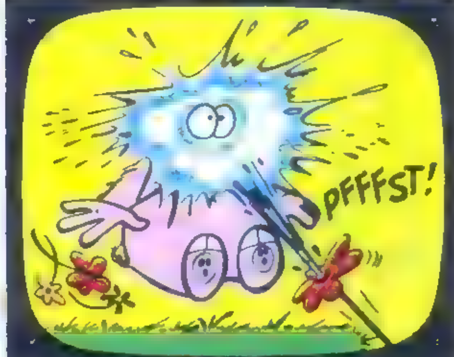
Wedstrijden als deze worden overal in Engeland en Schotland gehouden, net als bij ons in de winter de kortebaanwedstrijden, waarin je, tot voor kort, ook een aardige cent bijeen kon rijden. Je moet vooral niet denken dat aan deze wedstrijden alleen maar tweederangsatleten meedoen. Geen sprake van, er zijn werkelijk heel snelle jongens bij, die zich gerust zouden kunnen meten met de bekende lopers en die ook begrijpen dat je hard moet trainen wil je met succes uit de races komen. Ach, er zijn veel méér wedstrijden-omgeld die we bij ons helemaal niet kennen. Neem bijv. het paalwerpen. De atleten die daaraan deelnemen, moeten een vele meters lange paal, die heel zwaar is en ook moeilijk in evenwicht te houden, zo ver mogelijk wegwerpen. Er zijn wedstrijden in het paalklimmen, in het boomzagen, in het omhakken van bomen (en geen dunne natuurlijk), enfin, er wordt in landen als Engeland, Schotland, Ierland, Australië en de Verenigde Staten van Noord-Amerika veel meer aan sport gedaan dan je in de krant leest. Daar kun je in een race wel eens duizend of een paar duizend gulden verdienen. Maar dan moet je verschrikkelijk snel zijn, minstens zo snel als een Olympische kampioen. Natuurlijk, de grote roem is voor de winnaars van de Olympische wedstrijden, maar ik kan je de verzekering geven dat hun gouden plak (hoe trots ze er ook op zullen zijn) maar een klein deel waard is van de prijzen die men in Australië aan de beroepslopers biedt. En je kunt je misschien voorstellen dat zo'n prof, die voor zijn sport ook heel wat over moet hebben, de voorkeur geeft aan een volle portemonnee boven een prijzenkast vol bekers en medailles. 't Klinkt in onze oren alleen een beetje vreemd wanneer iemand, gevraagd naar z'n beroep zegt: „Ik loop hard." Of: „Ik smijt met palen." Nou ja, 't is ook niet zozeer een vak als wel een aardige besteding van de vrije tijd. Héél aardig zelfs. Als wij in onze vrije tijd wat willen doen, **kost** het altijd geld en die lui houden er een vet spaarvarken (of zelfs een bankrekening) aan over. Heel handig!

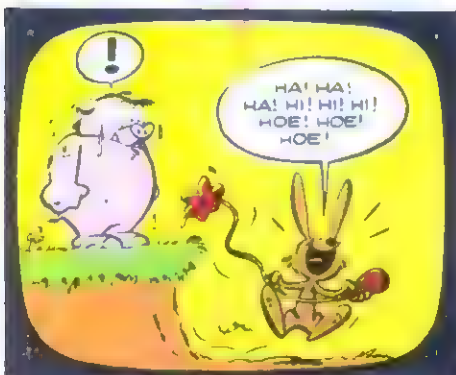

PORKIE

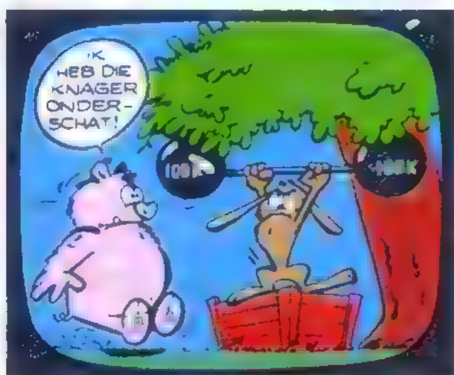
door Greg

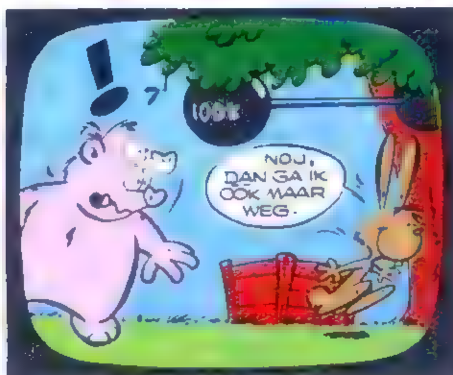

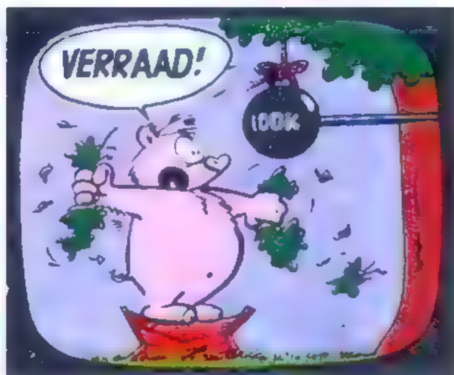

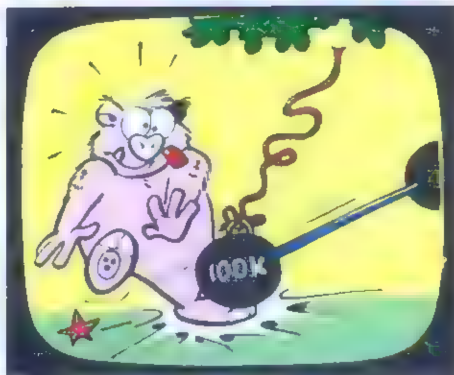

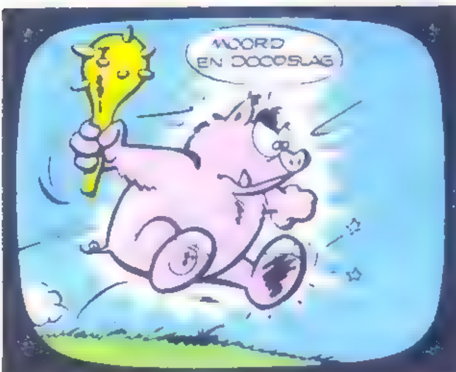

JAMMER DAT IK NIET ZO'N RADAR-APPARAAT HEB ALS DE VLEERMUIZEN... DE MIST WORDT STEEDS DIKKER...
WAAR ZIT DAT KONIJN?

DE MIST TREKT AL WAT OP!
EN DAT NOEMEN ZE ZOMER.

OCH, WAT EEN LEUK VISJE.

?

WAT? EEN VIS?!?

WOEPS!!

HÈ, HÈ! IK DACHT OOK AL, DIT IS GEEN ZOMER MEER! IK WANDELDE OP DE BODEM VAN DIE SLOOT... EN IK HEB AL ZO'N HEKEL AAN WATER!

NOU IS DE MIST WEG, MAAR HET KONIJN OOK.
IK ZAL HEM VINDEN!

VERLOREN VOORWERPEN
VERDWENEN PERSONEN
KONIJN
?

FANTASTISCH! BINNEN DE MINUUT WEET IK WAAR DAT KONIJN ZICH SCHUILHOUDT!

VREEMD, DAT DIE KRISTALLEN BOL ZO DONKER IS...
PFT!!

IK BEN ERVAN OVERTUIGD, DAT DIE KRISTALLEN BOL ALLES ZAL...
SSSSS

OPHELDEREN!
BOEM!

IK GA VERHUIZEN. IK HOOP ALLEEN DAT ER IN KONIJNYA GEEN KONIJNEN ZIJN..

POSTZEGELS EN... ONDERWIJS

In 1959 is een serie Kinderzegels uitgegeven, die in vijf plaatjes de groei van het kind laat zien, vanaf het eerste jaar in de box tot het jaar waarop het leerplichtig wordt. De laatste zegel toont een tekening van een ijverige leerlinge, en hiermee zijn we aan het onderwerp van deze week: het onderwijs. Onderwijs op een lagere school of een middelbare school, hoger onderwijs of universiteit. Het woord school is afgeleid van het Griekse „scholè" en van het Latijnse „schola" en betekent (lach niet): vrije tijd, ontspanning! Máár ... vrije tijd of ontspanning om vrij te studeren! Maar of jij het nu inspanning of ont-spanning vindt, is op het ogenblik niet belangrijk. Wèl zijn dat de zegels, die overal ter wereld uitgegeven worden en allemaal iets te maken hebben met school en studie.

De V.S. hebben in 1948 een zegel uitgegeven ter gelegenheid van een Jeugdmaand, waarop twee scholieren Jong Amerika groeten. Argentinië heeft, onder het motto „Scholierenkruistocht voor de wereldvrede", via een postzegel met daarop twee schoolkinderen, onze aandacht nog eens willen vestigen op het belang van een vrede over de hele wereld. De eerste vrije negerstaat Liberia heeft uit dank voor de steun op het gebied van wetenschappelijk en technisch onderwijs van de V.S., een serie zegels uitgegeven, waarvan je er hier één ziet afgedrukt: aardrijkskundeles. Nog een zegel met blijken van dank: de Amerikaanse zegel, die hulde brengt aan leerkrachten.

In Nederland is een zegel verschenen om het feit te herdenken dat de Leidse Universiteit in 1950 haar 375-jarig bestaan vierde. De afbeelding op deze zegel is een portret van Janus Dousa, eerste curator van de universiteit. Ook Groningen vierde dit jaar feest, omdat in deze stad de universiteit al 350 jaar bestond: het universiteitswapen staat op een jubileumzegel gedrukt. Zweden heeft de nagedachtenis geëerd van een groot geleerde, Carolus Linnaeus, door een zegel met zijn portret uit te geven. Tenslotte is er nog een zegel uit Liberia, uit dank voor de Unesco-hulp, een afbeelding van de universiteit in Syrië en een Duitse zegel uit 1957, om het feit te herdenken dat de universiteit van Freiburg maar liefst 500 jaar bestond! Er is altijd wel een baas boven baas...

DIEP DUIKEN OP HET DROGE

[illegible] van het sportvliegtuigje zag hoe de naald van zijn hoogtemeter langzaam naar het cijfer 5 kroop, wist [illegible] het moment nu haast op een hoogte van 5000 voet, vijftienhonderd meter, was gekomen. Terwijl hij gas terugnam, gaf hij een teken aan de man achter hem, die zich nu uit de nauwe cockpit wrong en zich op de [illegible] vleugel werkte. Hij keek naar de piloot, [illegible] lachte en een duim omhoog stak. Toen [illegible] hij een stap achteruit, in het niets, en [illegible] spreidde hij zijn armen en benen; zijn [illegible] omhoog, terwijl hij snel weg[illegible] van het vliegtuigje.

[illegible]

[illegible]

vlucht veel soepeler verloopt. De ballon van Garnerin was nog niet los van het mandje, of hij sprong uit elkaar. In 1912 dook de Amerikaanse kapitein Berry boven Saint Louis uit zijn tweedekker. Hij kwam omlaag zeilen aan de parachute, die hij opgevouwen in de romp van het toestel had meegevoerd. Een jaar daarna presteerde de Fransman Pégoud hetzelfde. Hij had zijn valscherm boven op de romp van zijn Blériot eendekker uitgespreid. Tijdens de eerste wereldoorlog hebben parachutes de levens van honderden vliegers gered, maar niet alléén van vliegers. Hoewel vrijwel vanaf het begin van de oorlog het vliegtuig gebruikt werd als verkenner, dus om verdachte bewegingen van de vijand op te sporen en door te geven, hing er rond de loopgraven een aanzienlijk aantal ballons, die met een kabel aan de grond vastzaten. In het mandje onder zo'n ballon zat altijd een waarnemer, die de hele dag naar de vijandelijke linies tuurde. Het was voor de tegenpartij — hoewel die na-

Links: Terwijl het sportvliegtuigje, hangend aan zijn propeller, klimt, zien de twee parachutisten de aarde onder hen vager worden. Onder: Een ruk aan het koord, meer is er niet nodig om de parachute op te laten bollen in de lucht en te doen dalen.

weleens niet helemáál wil opengaan, zodat de man er onder véél te hard op de grond terecht kwam en misschien een been heeft gebroken of zoiets? Nou, de kans dat de hoofdparachute, die de sky-diver op zijn rug draagt, zich niet ontplooit, is misschien één op de duizend, één op de tienduizend. Mocht dat gebeuren, dan heeft hij altijd nog zijn reserveparachute op zijn buik hangen, en een weigering van allebei is tot nu toe nog nooit voorgekomen. Wat dat staartwiel betreft: niet elk vliegtuig is geschikt om er parachutisten uit te laten springen. Een toestel met een neuswiel is natuurlijk veiliger dan een met een staartwiel, zéker als dat staartwiel niet op de een of andere manier geborgen is. En als de parachute niet helemaal wil opengaan, als hij een „toorts" vormt, zoals dat genoemd wordt, hoeft er nog niets verschrikkelijks te gebeuren. Door met de koorden te werken, kan men hem tot volledige ontplooiing brengen en als dat niet lukt, is er nog altijd de reserveparachute. Nee, sky-diving is een veilige sport, zo veilig zelfs, dat de beoefenaars van deze sport niet eens een verhoogde premie voor een levensverzekering hoeven te betalen. Integendeel: in Amerika zijn er verzekeringsmaatschappijen die deze mensen minder laten betalen dan een vertegenwoordiger of een kantoorbediende! Dat is niet zo vreemd als het lijkt. Want behalve dat hieruit duidelijk blijkt hoe veilig de sport is, wordt ook rekening gehouden met het feit dat een sky-diver een geoefend sportman is, die zijn conditie op peil houdt, een behoorlijk ontwikkeld reactievermogen bezit, zelfvertrouwen, en koelbloedig elke situatie kan beoordelen en wéét wat er gedaan moet worden.
Zo is het niet opengaan van de hoofdparachute, wat Jacques Dubourg bij zijn zeshonderd sprongen twee keer is overkomen, ongeveer te vergelijken met een auto die in een slip raakt. Als je maar weet wat je moet doen en hoe je het moet doen, hoeft er geen enkel gevaar in te schuilen.

Leonardo da Vinci, schilder en uitvinder en wat al niet meer, is waarschijnlijk de eerste geweest die iets ontworpen heeft dat op een valscherm leek. Kleine modelletjes maakte hij, die hij uit het raam gooide, waarna zij statig en langzaam naar de grond zweefden. Zéér tot verontrusting van de bevolking, omdat — volgens deze — wat viel, ook inderdaad moest vàllen en met een smak op de grond terecht moest komen. Die valschermpjes, dat was werk van de duivel, schreeuwden zij, en een vermetele boer prikte er een met zijn riek uit de lucht en dreef die diep de grond in. De eerste echte parachute was op 27 oktober van het jaar 1797 te zien, 's avonds bij half zes. André Jacques Garnerin was met een ballon opgestegen uit een park in Parijs. Heel genoeglijk, maar ongetwijfeld doodzenuwachtig, zat hij in een mandje, waarboven zich een groot scherm uitstrekte, en daar weer boven hing de ballon. Toen Garnerin op een hoogte van ongeveer duizend meter was aangekomen, kapte hij het koord door waarmee de ballon aan het mandje vastzat, en hevig schommelend en schuddend zakte hij aan zijn parachute omlaag. Dat schommelen en schudden kwam omdat er geen gat in de parachute zat waardoor de lucht kon ontsnappen, zodat een

tuurlijk ook zijn ballons had — niet prettig steeds maar zo'n pottenkijker voor zijn neus te hebben. Daarom werden ze nogal eens aangevallen en ook in brand geschoten door vijandelijke vliegtuigen, die meestal onverwachts op het ding neerdoken. Dat onverwachte moest wel, omdat er in de buurt van een ballon altijd een verbluffende hoeveelheid geschut stond opgesteld. Tijd om de ballon nog net voor zo'n aanval in te halen en de waarnemer in veiligheid te brengen, was er dus vaak niet. Daarom werden die mensen met een parachute uitgerust en zo konden ze, zodra zij de eerste kogels om hun oren hoorden fluiten, naar beneden springen zonder daarbij gevaar te lopen hun benen of hun nek te breken.

In hun vliegtuigen hadden eerst alleen de Duitsers, tegen het einde van de oorlog ook de Fransen en Engelsen, en niet te vergeten de Amerikanen, parachutes.

Van de enorme parachutisten-operaties tijdens de tweede wereldoorlog heb je natuurlijk weleens gehoord. Vooral bij de invasie in Normandië werden op grote schaal parachutisten ingezet. Vergeet ook niet de Slag om Arnhem, die alléén door valschermtroepen werd uitgevochten.

Maar dit allemaal is parachutespringen in militair verband. Dat het ook een machtige sport kan zijn, werd ontdekt in Rusland, waarna veel landen het hebben overgenomen.

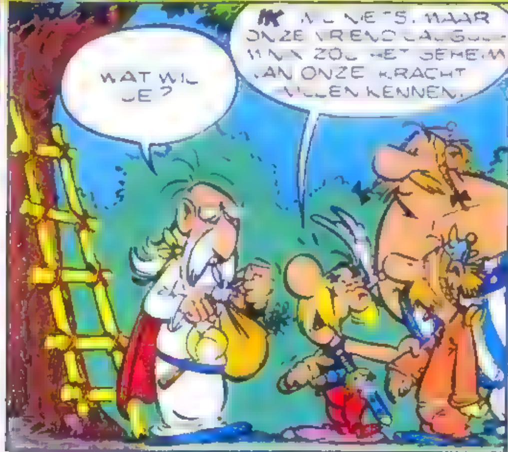
Bij de wereldkampioenschappen sportparachutespringen, die begin augustus in Duitsland gehouden zijn, waren teams uit negenentwintig landen... was óók een team uit Nederland, dat de vierentwintigste plaats bezette. Dat lijkt niet zo geweldig, maar in feite is het een fantastische prestatie, want al bestaat hier dan de Eerste Nederlandse Parachutisten Club: de tweehonderd leden van deze club kunnen per jaar misschien twee of drie sprongen maken en hooguit veertig van hen hebben iets aan vrij vallen, aan sky-diving, gedaan. Voor hun training zijn zij aangewezen op het buitenland omdat er in Nederland geen ruimte voor hen is. Driehonderd kilometer reizen zij, naar Frankrijk, om daar hun sport te beoefenen. Van een eigen vliegtuigje, van een eigen veld, is geen sprake, maar misschien komt dat nog. En dan zullen de resultaten bij de volgende wereldkampioenschappen, die over twee jaar gehouden zullen worden, ongetwijfeld beter zijn. Daar is Steve Groff, de leider van het Nederlandse team, van overtuigd. Hij is Amerikaan, studeert in Nederland, en werkt hard om het sportparachutespringen ook in ons land populair te maken. Over hem en zijn team, dat verder bestaat uit tractorbestuurder Tom Verschoor, student Johan Verhorst en tandarts Bonno Wenkenbach, zullen wij het een volgende keer hebben, wanneer wij ook gaan kijken naar de eisen die voor het beoefenen van deze sport gesteld worden, en naar de opleiding die aan het springen en aan de vrije val voorafgaat!

Boven: De in het grote scherm uitgesneden banen zijn niet het gevolg van een beschadiging, maar zo is de parachute beter „bestuurbaar". Onder: Het is weer voorbij, dat heerlijke gevoel zo vrij te zijn als een vogel in de lucht; voorbij .... tot een volgende sprong!

Astérix

DE GA

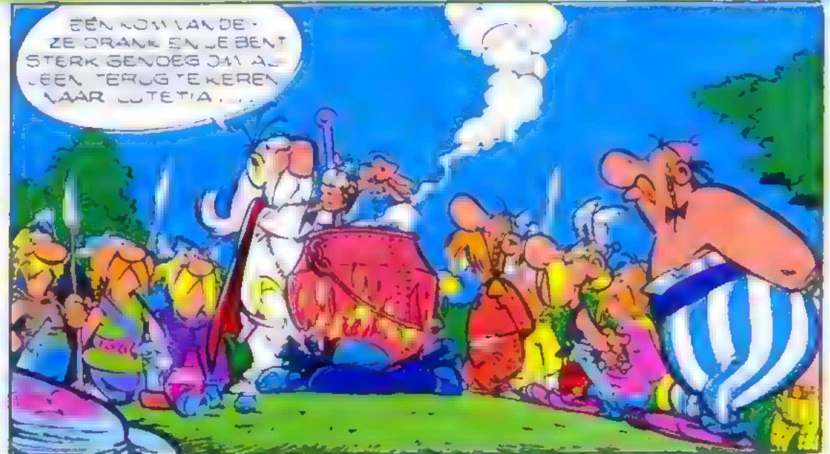

Caligula Minus is erin geslaagd als Caligulaminix in het dorp van de Galliers door te dringen. Hij staat op het punt achter het geheim van de geweldige kracht van de dorpsbewoners te komen.. de toverdrank van de grote druide!

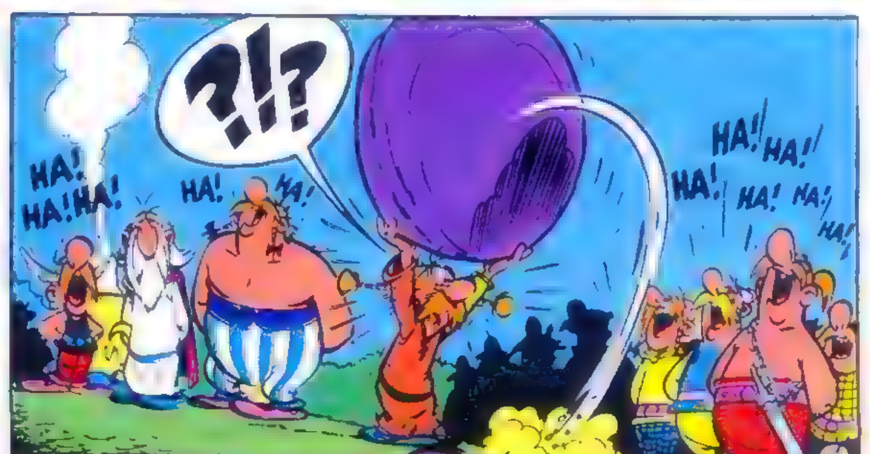

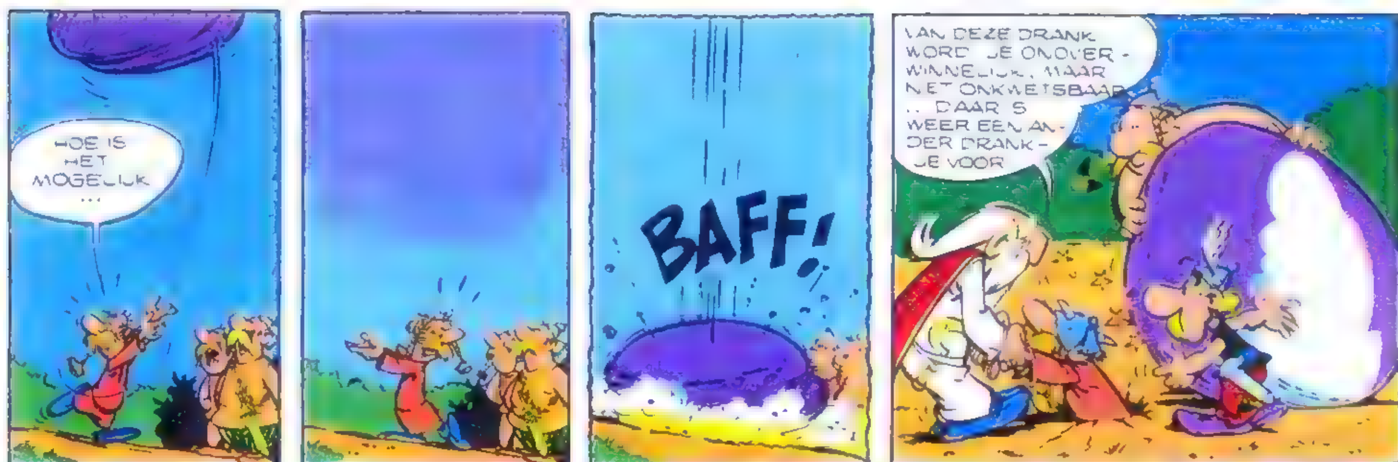

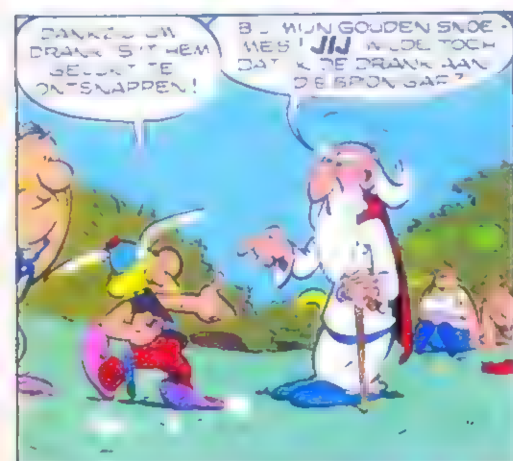
Caligula Minus heeft de opdracht vervuld die Caius Bonus hem gaf...

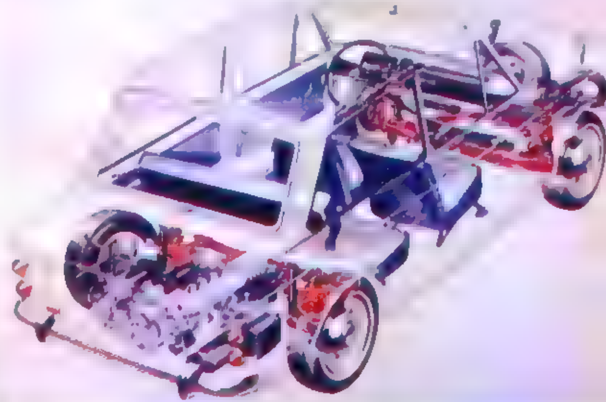

De gevolgen hiervan zullen de Galliërs maar al te gauw ondervinden!

HILLMAN-IMP

Ergens in Engeland, weggedrukt in de Schotse Hooglanden, lag een onaanzienlijk dorpje met de naam Linwood. Maar toen ongeveer drie jaar geleden een zekere William Rootes het dorpje bezocht en het uitermate geschikt vond om er een nieuwe autofabriek te bouwen, begon er veel te veranderen. In nog geen twee jaar tijds stampte William Rootes — een van de gebroeders Rootes die grote autofabrieken in Engeland bezitten, o.a. Humber-Sunbeam-Singer en Hillman — een enorme fabriek uit de grond. Het „dorpje" groeide en het aantal inwoners werd wel twintig keer zo groot.
Toen de fabriek er eenmaal stond en op volle toeren begon te draaien, duurde het niet lang of er liep een nieuwe auto van de band: de Hillman-Imp, een leuk klein wagentje, dat in Nederland meestal het Hillman-duiveltje wordt genoemd. En omdat de Imp een nieuw soort auto is uit een nieuwe fabriek, heeft hij ook iets bijzonders: de Imp is de eerste Engelse auto met een achterin gebouwde motor, die bovendien nog geheel van aluminium is gemaakt, evenals de versnellingsbak. Nog geen enkele Engelse fabrikant had het aangedurfd om de gebruikelijke voorin-ligging van de motor te wijzigen, er zelfs niet aan durven dènken, bang dat het Engelse koperspubliek — dat ook wat auto betreft nogal behoudende opvattingen heeft — niet zou kopen. De gebroeders Rootes durfden het aan, en met succes, want de Engelsen hebben veel belangstelling getoond voor de wagen. Het „duiveltje" is zo op het eerste gezicht een gewone kleine personenauto, die van voren iets op de Simca 1000 of de NSU Prinz lijkt. Een wagen met een vrij normale lijn; oppervlakkig bezien dan, want als je wat nauwkeuriger kijkt, valt je dat eigenaardig afgeplatte achtereinde op, dat doet denken aan een combinatiewagen. Je kunt hem dan ook als zodanig gebruiken, want als je op een knop duwt, klapt de achterruit automatisch omhoog en kan de opening worden gebruikt voor het laden en lossen.
De Imp heeft een sportieve en pittige motor; dat dankt hij vooral aan de racewagenfabriek van Coventry Climax, die bij het ontwerpen van de motor een stevige vinger in de pap heeft gehad.
Het tweedeurs-wagentje heeft een iets scheef geplaatst stuurwiel (je moet overigens goed opletten om dat te zien), wat een betere overbrenging bevordert. Je hoeft het stuur maar een beetje te bewegen om de wagen van richting te laten veranderen.
Natuurlijk zijn de aluminium motor en versnellingsbak nog iets aparts in de autowereld. Nog niet veel fabrieken voeren hun auto's met dergelijk materiaal uit. De Imp is, met aluminium onderdelen uitgerust, veel lichter dan een andere wagen in zijn klasse en dat bevordert dus een zuiniger rijden. De wegligging gaat er meestal niet op vooruit, hoewel dat met Engelse wagens — en dus ook met deze Imp — nogal meevalt.
Zoals bijna iedere kleine wagen, verbruikt ook het „duiveltje" niet veel benzine. Hij loopt zo ongeveer 1 op 15 en je kunt er een topsnelheid van 125 km per uur mee bereiken. Als je het belangrijk vindt en als je hem goed behandelt, dan kun je de Imp in 15 seconden een snelheid van 80 km per uur laten bereiken. Dat is behoorlijk snel voor een kleine wagen. De prijs valt best mee voor een Engelse auto: 5690 gulden.
Er zijn plannen om nog dit jaar ongeveer 150.000 Imps te maken. Of de fabriek in Linwood dat zal halen, valt nog te bezien, maar als je bedenkt dat het „duiveltje" in nog geen twee jaar van een dorp een stad maakte, moet dit ook wel lukken...

TECHNISCHE GEGEVENS

Motor: achterin geplaatste, lichtmetalen viercilinder kopklepper met bovenliggende nokkenas. De cilinderinhoud is 875 cc, compressieverhouding 1 : 10 Netto vermogen van 39 pk bij 5000 omwentelingen per minuut. Vierversnellingsbak met pook
Onderstel: zelfdragende carrosserie. Onafhankelijke vering voor en achter Trommelremmen op alle vier de wielen.
Maten en gewicht: lengte 3,53 m; breedte 1,53 m; hoogte 1,38 m; wielbasis 2,08 m. Rijklaar gewicht 698 kg. Inhoud benzinetank 27 liter. Draaicirkel 9,30 m.
Prestaties: Topsnelheid 125 km per uur. Benzineverbruik 1 op 15. Optrekvermogen van 0 - 80 km in 15 seconden.

wie puzzelt er mee?

HIER ZIE JE NEGEN MENSEN, DIE ELK EEN TELEVISIERUBRIEK VERZORGEN. KUN JIJ ZIEN WIE SPORT DOET, WIE SCHAKEN, ONTDEKKINGSREIZEN, DANSEN, MUZIEK, HET LEVEN DER SCHUBVLEUGELIGEN, KOKEN, LANDBOUW, FILM?

IK HEB DAT JOCHIE VIER FOTO'S GEGEVEN VAN EEN WIELERWEDSTRIJD. HIJ MOEST ZE IN DE JUISTE VOLGORDE ZETTEN, MAAR HIJ KAN HET NIET. JIJ WEL?

1 2 3 4

1

DE WERELD WORDT BEWOOND DOOR TWEE-, VIER- EN NOG MEER-VOETIGE WEZENS. HOEVEEL VAN ELKE SOORT KOMEN ER OP DEZE TEKENING VOOR?

2

1 2 3 4 5 6 7 8

3

RARARA, WAT IS DAT?

4

1. ZE ZIJN MET Z'N ELVEN; TIEN DRAGEN DEZELFDE KLEREN.
2. WANNEER JE DE EEN ZIET, IS DE ANDER NIET VER EN ZE DRAGEN ALLEBEI EEN BOLHOED!
3. ZE HEBBEN ALLE ZEVEN EEN HOED OP EN EEN DRIEHOEK OM HUN HALS.

Voor oplossingen zie pag. 30.

Mickey en Goofy

TUSSEN DE OUDE ROMMEL VAN GOOFY, VINDT MICKEY EEN WAARDEVOLLE POSTZEGEL, DIE PER ONGELUK VERBRANDT. SAMEN REIZEN ZE NAAR DE BANANEN EILANDEN OM DAAR, TERWIJL ZE GRATIS ZOLDERS SCHOONMAKEN, NET ZO'N ZEGEL TE ZOEKEN..

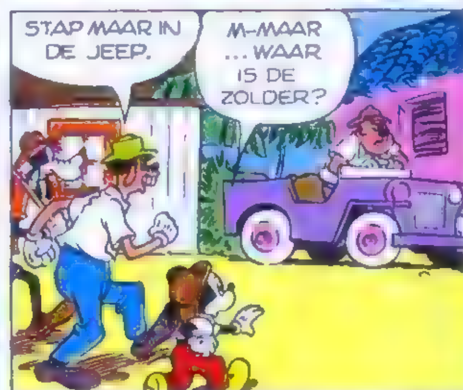

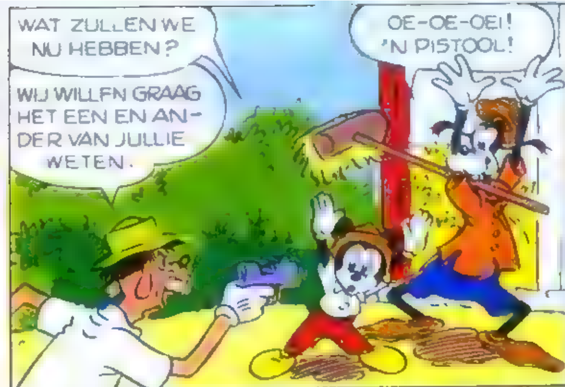

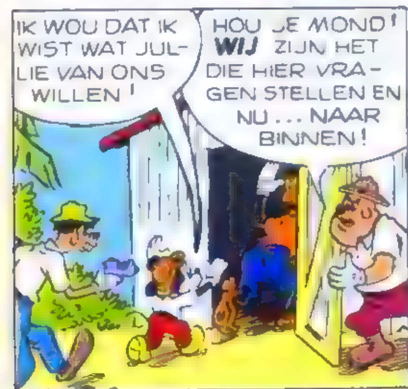

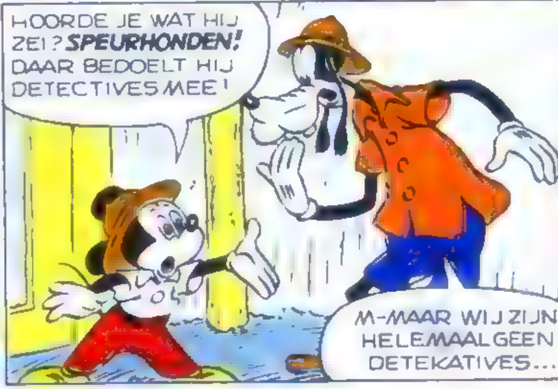

Natuurlijk is het flink warm in de hut, maar Mickey en Goofy zitten er nog geen vijf minuten in! Kunnen ze het nu echt niet langer uithouden, of... is het misschien een slim plannetje van Mickey om er zo gauw mogelijk uit te komen? Volgende week horen jullie er meer over!

Professor Mortimer, van beroep natuurkundige, wil met zijn bediende Nasir een rustige vakantie doorbrengen in Egypte, waar hij zich wil wijden aan zijn hobby het bestuderen en onderzoeken van oude Egyptische bouwwerken. Tenminste, dat is zijn bedoeling

HET GEHEIM van de

Het is kwart voor twaalf 's nachts . . . een Constellation op de lijn Londen-Cairo vliegt hoog boven de Egyptische kust . . .

Op datzelfde ogenblik komt professor Ahmed Rassim Bey, conservator van het Egyptologische museum, de wachtkamer van het vliegveld van Amaza binnen.

Kunt U mij vertellen of het vliegtuig uit Londen al is aangekomen?

Het is nu in Effendi, over 'n kwartier kan het hier zijn. Neemt u zolang plaats . . .

In de Constellation zitten professor Mortimer en zijn bediende Nasir.

Het duurt nu niet lang meer, Nasir, nog een minuut of tien denk ik. Zal blij zijn als we weer op de grond staan!

Ik ook, sahib.

Per slot van rekening zijn we op vakantie en hoe eerder die begint, des te beter! Ik hoop dat mijn vriend Ahmed Rassim ons komt afhalen. Hij heeft me beloofd dat ik mocht deelnemen aan zijn oudheidkundige onderzoekingen. Dat is voor mij als natuurkundige een leuke afleiding, bovendien is het een liefhebberij van me. Hij heeft een belangrijke ontdekking gedaan, die nog niet is bekend gemaakt . . . Wie weet wat er nog gaat gebeuren. Ik ben benieuwd! Maar misschien interesseert het je niet?

Zeker wel, sahib, nou en of!

Intussen heeft een duistere figuur in Cairo een geheimzinnig telefoongesprek . . .

Hallo? Hier Ben . . . Nee, niets te melden. Hij is op het ogenblik in de wachtkamer, verwacht een vriend uit Londen . . . een zekere professor Mortimer . . . Mortimer, omstreeks twaalf uur landt het vliegtuig . . .

Hallo? Heb je nieuws? Hoe laat? Mooi, rond middernacht. Doe wat we afgesproken hebben, ja, en als er nieuws is hoor je van me. Ik zal contact opnemen over het „K"-net, afgesproken? Goedenacht . . .

Het vliegtuig nadert Cairo . . .

Veiligheidsriemen vastgespen!

Eindelijk. Als jij de koffers in de gaten houdt, zal ik voor de passen zorgen, daarna zien we elkaar weer . . .

Komt in orde, sahib.

Een paar minuten daarna . . .

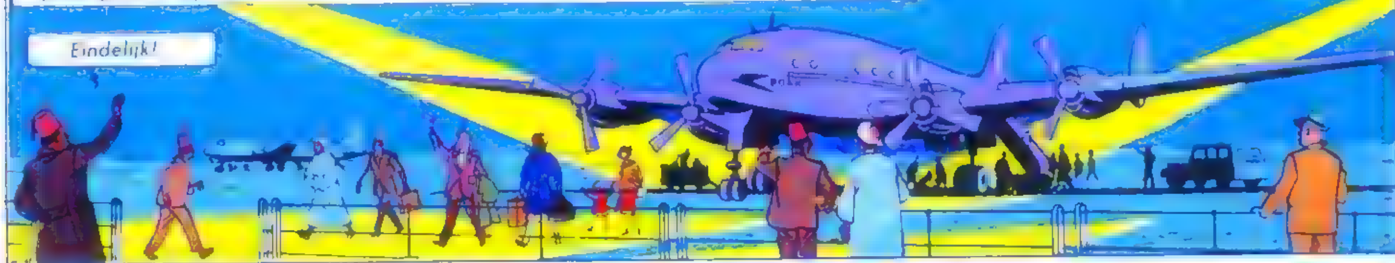
Ja . . . u kunt landen . . . daal tot een hoogte van 1000 voet . . . u hebt voorrang . . . Verdere instructies volgen. . . u kunt binnenkomen . .

Het toestel volgt de aanwijzingen van de verkeerstoren en landt veilig op het vliegveld van Amaza.

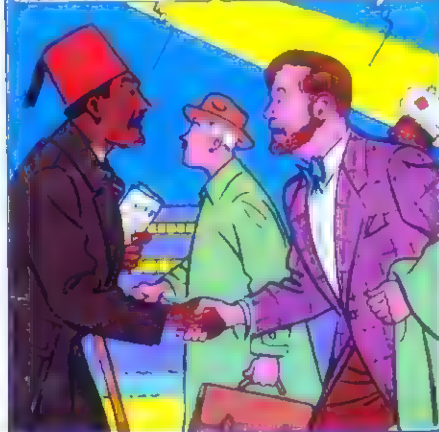
GROTE PIRAMIDE

Het is nu klokslag twaalf uur. Het toestel staat stil, de trap wordt aangerold en de passagiers stappen uit.

Ik ben blij, je hier in Egypte te mogen verwelkomen vriend. Hoe was de reis?

Prima! Hoe maak je het, Ahmed? Fijn je weer te zien. Dat is lang geleden!

Als je nu hierlangs komt, gaat het een beetje vlugger. Al die poespas van de controle is niet nodig. Kom maar mee.

Jij denkt toch ook aan alles, Ahmed!

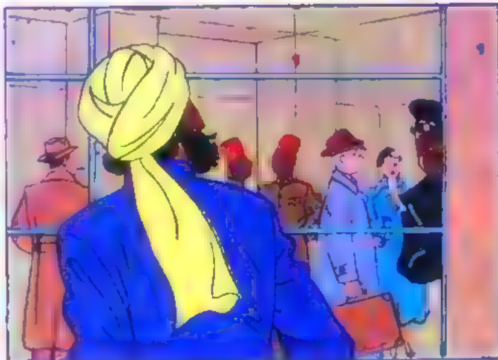
En terwijl de twee vrienden de paspoorten laten controleren, gaat Nasir langs de douanebeambten.

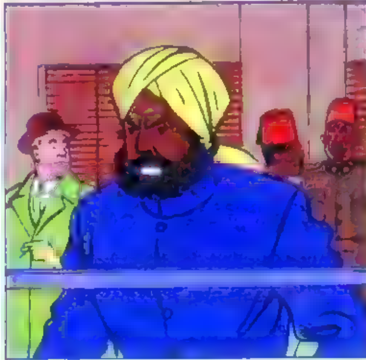
Het is in orde

Dank u.

Maar als Nasir naarbuiten gaat, voelt hij dat er naar hem wordt gekeken. Hij kijkt om en ziet door 't raam, tussen het douanekantoor en de gang, dat een man, helemaal in het zwart, met een zwarte chauffeurspet op, hem staat te begluren. . . De man heeft geen vriendelijk gezicht . . .

Nasir besluit op de vreemdeling toe te stappen, om te weten te komen, wie het is en wat hij wil. De man in het zwart maakt zich echter uit de voeten en verdwijnt in de menigte. Nasir blijft verwonderd staan, aarzelt een ogenblik en . . .

. . neemt dan een besluit. Hij gaat naar de uitgang, rent met zijn koffers . . .

. . de hal binnen en ziet tot zijn schrik, dat de man verdwenen is

Nasir kijkt om zich heen, maar kan hem niet meer ontdekken

Waar heb ik dat gezicht toch eerder gezien . . bij Allah! Ik moet het me herinneren . . . laat eens kijken . . .

Gelukkig dat jij voor die papieren hebt gezorgd, anders hadden we hier morgenochtend nóg gestaan. Wat nu?

Ik heb twee kamers in hotel Continental voor je gereserveerd en als . . . Is dat Nasir niet?

Hé Nasir, wat doe je daar? Wat is er gebeurd? Ben je ergens van geschrokken?

Er stond een chauffeur en hij was mij aan 't begluren. Toen hij merkte dat ik hem zag, verdween hij. . ., die spion!

Een spion? Kom, kom, zo'n vaart zal 't wel niet lopen. Vergeet 't maar. Ga je mee? De professor wacht op ons.

Even later rijdt de Austin van professor Ahmed weg. Professor Mortimer en Nasir gaan naar hun hotel.

BRITISH OVERSEAS AIRWAYS

Maar geen van drieën merken ze, dat een zwarte Lincoln hen volgt. . .

Zeg, Ahmed, waarom is de controle bij de paspoorten eigenlijk zo streng?

Sinds een tijdje is hier een gevaarlijke bende aan het opereren, die handelt in verdovende middelen, oude voorwerpen en goud! Bovendien vervalsen zij officiële documenten . . . Die lui deinzen nergens voor terug. Het zijn gewetenloze schurken! Je begrijpt dus waarom onze politie waakzaam is . . . Zij móét wel . .

De Austin, nog steeds gevolgd door de geheimzinnige zwarte Lincoln, stopt voor het hotel „Continental-Savoy".

CONTINENTAL

Nogmaals bedankt en een goede nacht. Welterusten.

En niet vergeten morgenochtend om 11 uur ben je in het museum! Afgesproken?

Ahmed Bey vertrekt en ook de zwarte Lincoln verdwijnt, maar. . . Nasir heeft de wagen gezien! Opgewonden stoot hij zijn meester aan . .

Kijk, daar . . .

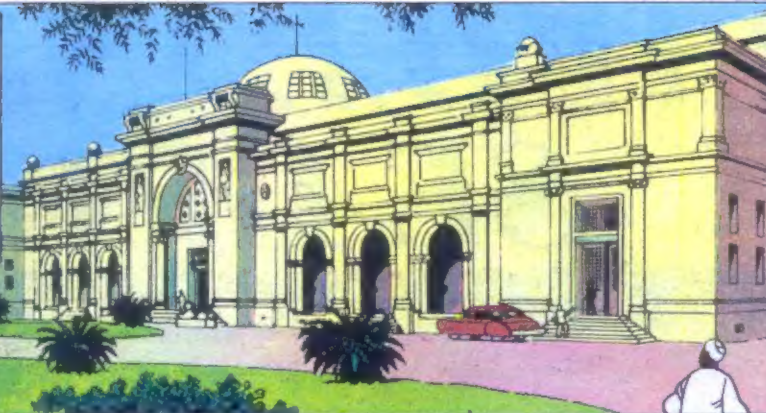
Ja? Wat is er? Wat moet ik zien?

Die zwarte auto daar . . .

Dat was die man, sahib! Die chauffeur is de spion!

Nou, nou, kalm aan! Jij ziet, geloof ik, overal spionnen! Waarom zouden ze ons in de gaten houden? Wij zijn alleen maar op vakantie!

Nasir maakt zich zorgen: de man in het zwarte pak is een spion!

Mortimer is nieuwsgierig, wat zou de ontdekking van Ahmed Bey zijn?

DE HAVILLAND SEA-VIXEN

HUGO HOOFTMAN

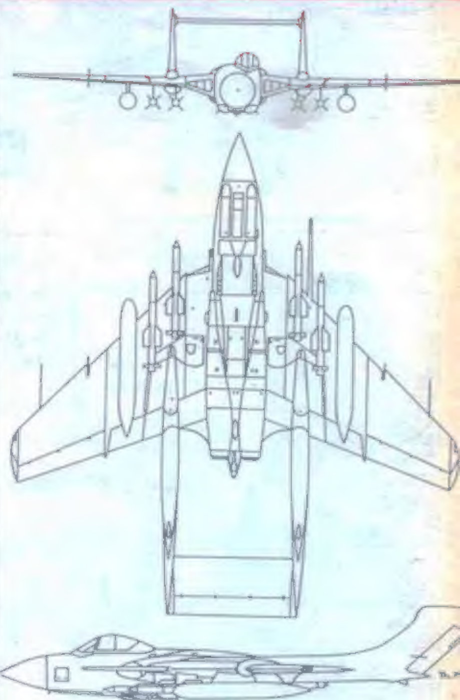
NOG niet zo lang geleden heeft de Britse marineluchtvaartdienst, de Fleet Air Arm, haar vijftigjarig bestaan herdacht, wat met tal van parades en vliegfeesten gepaard is gegaan. Een belangrijke rol daarbij speelde de De Havilland Sea-Vixen, de bekende tweemotorige marinestraaljager met dubbele staart. De Sea-Vixen is een machtig aanvalstoestel, dat aan boord van Britse vliegkampschepen is gestationeerd. We zien op de foto behalve de witte brandstoftanks onder de vleugel de merkwaardige Red Top-raketten, waarmee deze straaljager is bewapend. Ook is in de linker vleugelvoorrand een lange „pijp" te zien, die gebruikt wordt tijdens het tanken in de lucht.

Op het ogenblik zijn drie squadrons van de Fleet Air Arm met de Sea Vixen F.A.W.1 uitgerust, maar deze toestellen worden vervangen door de gemoderniseerde F.A.W.2, die op onze foto is afgebeeld. Een heel typisch kenmerk van de Sea-Vixen vormt de cockpit, die asymmetrisch, dus niet midden op de romp is aangebracht. Vooral als je het toestel in vóóraanzicht ziet, doet dat vreemd aan. In de rompneus is radar aangebracht en verder zijn natuurlijk de vleugels opklapbaar met het oog op de aan boord van vliegkampschepen beschikbare plaatsruimte. De bewapening van het toestel is geweldig, want behalve de vier reeds genoemde Red Top raketten kunnen 28 ongeleide raketten worden meegevoerd in twee intrekbare houders in de romp, terwijl ook bommen onder de vleugels kunnen worden bevestigd. De tweepersoons Sea-Vixen is een machtig wapen van de Britse marine. Maar een nog machtiger toestel zal de Britse Sea-Vixens straks gaan vervangen: de Amerikaanse Phantom II. Hiervan gaat de Fleet Air Arm er een stuk of 60 kopen, die met Engelse Rolls-Royce Spey motoren zullen worden uitgerust. Maar het zal zeker nog enkele jaren duren vóór die Phantom II's klaar zijn. Zolang zullen de Sea-Vixens hun belangrijke rol in de Britse marineluchtvaart blijven spelen!

DE OPLOSSINGEN VAN PAG. 23

WIE PUZZELT ER MEE?

1. De juiste volgorde is 2-4-1-3. 2. 11 tweevoeters, 6 viervoeters, 1 duizendpoot. 3. sport (9), schaken (8), ontdekkingsreizen (7), dansen (2), muziek (6), het leven der schubvleugeligen (1), koken (3), landbouw (5), film (4). 4. a) een voetbalelftal. b) de twee Jansens uit Kuifjes avonturen. c) een groepje van zeven padvinders.

TECHNISCHE GEGEVENS
DE HAVILLAND (HAWKER SIDDELEY) SEA-VIXEN F.A.W.2

Afmetingen: spanwijdte 15,25 m; lengte 16,95 m; hoogte 3,25 m; vleugelopp. 60,35 m2. **Gewicht:** ongeveer 15.900 kg. **Motortype:** twee Rolls-Royce Avon 208 straalmotoren van 4500 kg stuwkracht. **Geschatte prestaties:** max. snelheid 1100 km/u; plafond 15.240 m; vliegduur 1,5 uur (zonder tanken in de lucht). **Bewapening:** vier Red Top geleide raketten, 24 ongeleide raketten, bommen.

DE SCHAT *van* SCHARLAKEN RACKHAM

De kleine expeditie dringt verder door in het oerwoud van Schateiland, in de hoop iets te ontdekken. En ja hoor! Bobbie komt triomfantelijk aandraven met een groot been. Waar komt dat vandaan....?

DE SCHAT *van*

SCHARLAKEN RACKHAM

PEP — Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z, Postbus 497. Telefoon 020-731361. Prijs 45 ct., per week 35 ct (postabonnementen / 4,55 per 13 nummers. Giro 330021). **Ned. Antillen en Suriname:** / 20,80 per jaar. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164 P.C.R. 86491. Prijs 7 frank. **Overig buitenland:** / 28,— per jaar. Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

GP